

som helst Menneske til at forandre Navn, og der kan være fuldstændig beføjede Interesser, som knytte sig til at bevare et Navn paa —sen. Det er en Selvfølge, og det vil Lovforslaget saa lidt forandre i nogen Retning, at jeg ikke forstaaer, hvorledes det ærede Medlem har kunnet lægge noget i den Retning ind i Lovforslaget. Nej, vilde man forbyde nogen at antage disse Navne paa —sen, disse og mange andre almindelige Navne, og gik man ind paa den Tanke, som jeg anser for aldeles umulig, som det ærede Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) bragte frem — den nemlig, at man ikke maatte gaa til et Navn, der bæres af nogen som helst anden — saa vilde det føre til, at ikke et Menneske for Fremtiden maa forandre sit Navn fra Hansen til Nielsen. Men der foreligger den Slags Tilfælde, hvor et Menneske af fuldt beføjede Grunde, f. Eks. af Pietets-hensyn, siger: Jeg vil hellere hedde Nielsen efter min Plejefader eller Stedfader end Hansen efter et Menneske, som jeg ikke kender noget til. Det vil føre til, at man vil udelukke Folk fra at antage Navne, som ere hentede fra Livsbeskæftigelser som Møller, Bager, eller fra Naturriget som Skov, Lund, Blad, Busk, Sten, Stork, Ravn. Hvilke berettigede Interesser kunne give nogen Person, som hedder Møller, Ret til at sige: Ingen andre maa antage Navnet Møller. Det er jo en Tanke, som er saa vidtgaaende, at jeg ikke antager, den nogen Sinde vil kunne vinde Ørenlyd hos den danske Rigsdag.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem drog dernæst en anden Hovedside ved Lovforslaget frem, idet han udtalte, at han vidste ikke, hvad berettigede Navneinteresser var, det var ham uklart. Ja, det er uklart. Der er nemlig ikke nogen, som vil kunne præcisere i Regler, der ikke tillode et endogsaa meget frit Skøn, hvad der er berettigede Navneinteresser. Et Skøn i den Henseende er uundgaaeligt. Men er der nogen Tanke, som skal være vejledende ved dette Skøn, er det jo netop den, som det ærede Medlem selv fremdrog fra den norske Domstol. Det er den rigtige Betragtningssmaaede, den der maa være grundlæggende for, hvad der er berettigede Navneinteresser. Men det medfører et Skøn, nemlig om Navnet er knyttet til en enkelt eller saadanne enkelte Slægter, at man kan sige, at det ikke er almindeligt, at det i Forvejen ikke er taget i Brug af en stor Del andre Mennesker. Der er en Grænse, som kan drages efter et Skøn, ud over hvilket ingen har kunnet komme hidtil, heller ikke

Kommissionen og heller ikke den norske Domstol. Det er netop denne berettigede Navneinteresse i den Aand, hvori den norske Domstol har afgjort det ene Tilfælde, som Lovforslaget har villet tage Hensyn til i Tilfældet under Nr. 1, a. og taget Hensyn til i Nr. 2 og 3, thi der erkender jeg ikke, at nogen berettiget Navneinteresse kan staa imod og sige, at den bliver krænket ved et Navn, som i Alderstid har været baaret af en anden. Har man faaet det en Gang, selv om det oprindelig var sket ved noget, som kan kaldes Krænkelser af bestaaende Navneinteresser, saa er der groet Græs over den Ting, naar det er anvendt af paagældende Slægt selv gennem tre Generationer, saa er der, som det med et juridisk Udtryk hedder, vundet Hævd paa det. Men netop i denne Henseende siger jeg, at Justitsministeriet mangler og vedblivende kommer til at mangle Kendskab, og det vil aldeles ikke kunne fyldestgøres ved, at man henholder sig til Folketællingslisterne. Vi have jo et saa let tilgængeligt Materiale som Vejviseren, men selv om den udvidedes til at gælde for hele Landet, kunde vi kun deraf se, om et Navn er baaret, men ikke, om det er baaret af en eller flere Slægter, og det faa vi heller ikke at vide af Folketællingslisterne. Der er gjort en Prøve med nogle enkelte Navne, men det viste sig ganske ugørligt at komme til noget Resultat.

Saa er der Spørgsmaalet om disse berettigede Interesser ere tilstrækkeligt varetagne i Lovforslaget. Uagtet jeg nu mener, at det er principielt rigtigt, hvad der er foreslaaet i § 2, 1 a., — thi jeg anser det ikke for principielt rigtigt, at nogen kan tage Monopol paa et Navn, som Samfundet ejer, — erkender jeg, som jeg bemærkede første Gang, jeg omtalte Lovforslaget, at der kan være Tilfælde, hvor et Navn kan være traadt i Skygge som Stednavn for dets Karakter af Slægtnavn, og disse Tilfælde er jeg altsaa fuldstændig villig til at udelukke ved en Udelukkelsesliste, en Udelukkelsesliste, som altsaa kommer til at varetage de berettigede Navneinteresser, paa samme Maade som Optagelseslisten i Nr. 1 b. varetager det andet, en Liste, som selvfølgelig offentliggøres og stilles til alles Raadighed — det er jo ogsaa udtrykkelig sagt i Lovforslaget. — Naar man saa udtaler, at ved saaledes at henvise Befolkningen til at tage Navne heraf, bliver der maaske, saaledes forstod jeg det, mere Fristelse til at tage Navne uden for Listen, og saa drives man alligevel ind paa disse Fantasinavne og fremmede Navne,